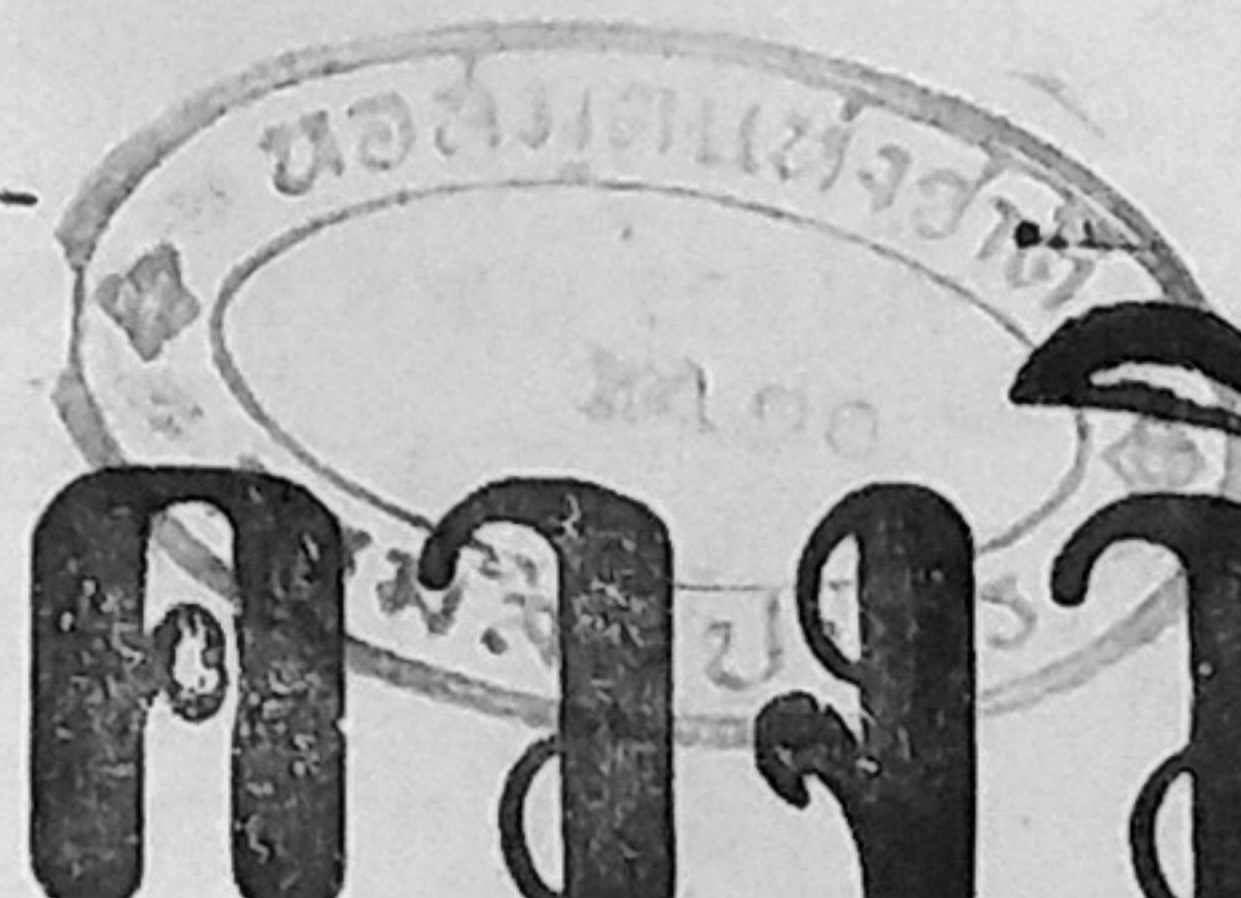

นายคองวิพากษ์รัฐบาลอ้าง ทำนวรรรณทรงหวังได้ดินแดนคืนแน่

ประชาชนครวญว่าคองนายคองเหมือนต้นข้าวคองฝน

คองว่าประธานาธิบดียังถูกด่า
ทำไมจะพูดรัฐบาลบ้างไม่ได้
หรือจะเป็นคนชาติไทย

“ถ้าไม่คืนให้เขาก่อน รบกันตุงๆ
ตุงๆ มันจะลำบาก โอ้เรื่องเลียดละ
ใครๆ ก็ยอมทั้งนั้น ถ้าไม่ถือหลักการ
Status Quo มันจะยุ่งกันใหญ่ขนาดนั้น
แต่บอลข่านนี่ ป่านนี้
ยุ่งยังไม่เสร็จเลย”

นายคอง อภัย
วงศ์ กล่าว ในท่าม
กลางนักข่าวกับสมา
ชิกประชาธิปไตย ใน
เย็นวันที่เดินทาง
มาถึงเมือง ๓ ใน
๔ ของจำนวนผู้ที่
ไปรับทั้งหมด ได้
เฮโลมา หอมล้อม
บ้าน นายคอง อย่าง
ขนานใหญ่ พลา
งก็พูดเสียอย่างนี้
โหลไฟดับอย่างไม่
กลัว “เมื่อยลัน”
เหมือนวันที่ได้โด
กับสภา

“ไอ้ตอนที่ผมมากับ
ท่านวรรณไป นี่เสียใจไม่คำ
คัญ” พูดแล้วก็หัวเข
าเราะ แผลตามรอย “ถ้า
คุณเทียใหม่จะคุณ ที่ไป
นัดใจอยู่อย่างเดียว ทหา
ทางออกเสียได้ ไม่งั้นแน่”

“ผมคิดว่าบระ” นาย
คองถาม “รบกันฝรั่งเศส
เดี๋ยวมันเสียเมืองมันไป เรา
ก็ต้องคืนให้เขาใหม่ละ มัน
ก็ต้องคืน เพราะเขาถือ
หลักสถานะภาพเดิมทั้งนั้น”

นายคอง เปิดเผย การ
เจรจากับฝรั่งเศสว่า ได้โด
เถียงกันหน้าดำหน้าแดงใน
ระหว่างกินอาหาร กับนาย
ปองโซ กับนายโมกรา

“ผมถามเขาตรงๆ ว่า
ถ้าได้ ๔ จังหวัดไป ถือ
จะพิเศษขึ้นไหม ฝรั่งเศส
ก็ว่าเปล่า ผมก็ว่ากับเขา
นี่คองหน้า ๔

สยามนิกร THE SIAM NIKORN

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓๕๓๓ วันเสาร์ที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ราคา 50 สต.

ในวันที่พระองค์เจ้าวรรณฯ และนายคองอภัยวงศ์กลับ
ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ผู้น้อย-รัฐมนตรี-คณะพรรคประชาธิปัตย์และประชาชน
ทุกชั้นพากันไปต้อนรับอย่างแน่นหนาที่ท่าเรือคลองเตย เมื่อพระองค์เจ้าวรรณ
ไวยากรกับนายคอง อภัยวงศ์ ขึ้นเหยียบท่าเรือต่าง ก็เปล่งเสียงไชโยให้พร้อม
รับกันออลด้วยความปราบปลื้มใจ และเพาอย่างยิ่งคณะพรรคประชาธิปัตย์ได้
เฮโลกันไปต้อนรับหัวหน้าพรรคของพวกเขาอย่างพร้อมเพรียง

นายคองกรากเข้าจับ มาตาม
โดนน้ำตาคลอจะไม่ได้ขา

ในที่สุด เขาทั้งสองก็มาถึงในท่ามกลาง
ความสนใจของทุกคนบน ท่าเรือ สถานี น้
คลองเตย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า
วรรณไวทยากร กับ นายคอง อภัยวงศ์ ยม
เปลือยบนเรือเล็ก ซึ่งถ่ายทอดจากเรือบินน้ำ
อีกต่อหนึ่ง ทันใดนั้นเอง ก็มีเสียงตะโกน
จากใครคนหนึ่ง “นายคองมาแล้ว” แล้ว

เสียงไชโยให้ฮัว ก็ดัง
กึกก้อง ท่าม วรรณฯ
เสด็จ นำหน้าเป็น คน
แรก นายคองเดินตาม
หลังพลางบ่น “นี่ชะ
เมื่อยตัวไปหมดแล้ว”

บนท่าเรือกรุงเทพนี่เอง
มีบุคคล นานาชนิด ไปต้อนรับ
หัวหน้าและรองหัวหน้าคณะ
ผู้แทนด้วย เมื่อ ๑ เดือน
ที่แล้ว ขณะที่เรือ-คลองม้ง
ไปหาเอาหน้าและเรือ-ไต้
ย้อม จากอเมริกา เราได้
พบคณะรัฐ นตรี ทั้งคณะพา
ก มาต้อนรับประดาตั้งเอง
เหล่านั้นพร้อมไปด้วยข้า
ราชการผู้ใหญ่ผู้น้อย แต่
ในวันที่ผู้ ที่ไป ทำงาน ให้แก่
ชาติมาถึง เราได้พบรัฐมนตรี
รับงานท่านมาต้อนรับ แต่
เวลาดลอมไปด้วยชาวประชา
ชาติเป็นส่วนใหญ่ กับประ
ชาชนทุกชั้น ไปต้อนรับ อย่าง
แน่นหนา จนกระทั่งท่าน
วรรณและนายคองจะเดินไป
ที่ค้ำฟ้า โคจร ต้องใช้
เวลาถึงครึ่งชั่วโมง พียงชั่ว
ชะตา ๓ โสฬสฟ้า

ซ่อนข้าว ๑๐๕ กระสอบได้กองด่าน เด็กเลี้ยงควายเผยเงื่อนงำมาตกรรม

ไถง สุวรรณทัต

เขาขาล้อมมาฝากหรีดเปลว?

ถูกแทงเพราะว่า
ทาราชาการดีกว่า

คดีฆาตกรรม นายอิน
คตัง ทริพย์ ที่บ้าน โป่ง
แดงอำเภอสูงเนิน โดยถูก
แทงปฐู ทั้งตัว แล้วนำ ศพ
ไปทิ้งในป่า ซึ่งเราได้ลง
ไปแล้วนั้น รายงานจาก
ผู้สื่อข่าวพิเศษต่อมาแจ้ง
ว่า การฆาตกรรมอย่าง
นี้คองหน้า ๔

ว่าอย่าให้แสดงความหวังมากไป จะลอบนำออกเจ้าหน้าที่เลยรวบไว้
จะกลับไปเป็นทูตที่วอชิงตันอีก สารถว่าลกลอบมาแล้ว ๓ ครั้ง

ในช่วงเวลาเด็กน้อยเพียง ๕ นาที เด็กพระ
องค์วรรณฯประธานคณะผู้แทนได้กล่าวตอบ คำถาม
ของนักข่าวคนที่ท่าเรือคลองเตย คือคำถามของนัก
ข่าว พระองค์ท่านแสดงความมั่นใจว่า ดินแดน ๔ จังหวัด
หวัดม้งจะคืนคืนบางส่วน แต่ไม่มีพระทัยในจึง
หวัดใดบ้าง

เกี่ยวกับกรรมการประนอม พระองค์ทรง
หวังว่า ถ้าหากได้รับการแต่งตั้ง ปณกรรมการแล้ว
พระองค์ท่านจะทรงใช้ความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว เพื่อให้
ได้มาซึ่งดินแดน

“แต่อย่าเพิ่งให้ความหวังเดี๋ยวนี้เลย” พระ
องค์วรรณฯรับสั่ง
เมื่อถามถึงสถานที่ที่กรรมการประนอมจะพบ
กัน รับสั่งว่าไม่ใช่กรุงเทพฯ แต่ที่จังหวัดตาก
ในภายหลัง
การระงับในหน้าที่ของกรรมการผู้รับได้แจ้ง
ลงแล้ว ภายหลังการประนอมพระนครในระยะเวลา
หนึ่งแล้ว ท่านวรรณฯจะได้เดินทางไปรับตำแหน่งอธิ
ราชทูตไปประจำกรุงวอชิงตันต่อไป

(จากผู้สื่อข่าวพิเศษของเรา)

นครศรีธรรมราช : ขณะที่เรือ ต. ๔
กำลังแล่น ผ่าน คลื่น ตรวจอ่าวไป อย่าง เงียบๆ
บ๊วยโหมหน้าจาก เกาะกระมุงมา ทางปากพนัง
เมื่อวันที่ ๑๒ เดือนนี้ เวลา ๘.๐๐ น. เศษ พอ
ถึงแหลมตุลุมพุก ก็ได้พบ เรือฉลอม ทะเล
ขนาด ๒๖ ตันลำหนึ่ง ซึ่งทำให้ รด. ประชุม
อริรอบ รน. ผู้บังคับการเรือ ต. ๔ สงสัยว่า
จะลอบนำสินค้านำอย่างออกนอกประเทศ

เพราะเหตุฉะนั้นเอง
รด. ประชุมพร้อมด้วย รด.
สตินต์ ส่งมอบให้เจ้าหน้าที่
ทำหน้าที่ คุมการ ประ จำ
เรือ และทหารอีก ๒ นายจึง
พร้อมกันลงเรือเครื่องติด
ท้ายไปยัง เรือ ฉลอม ทะเล
ลำนั้น เมื่อขึ้นไปบนเรือ
แล้วได้ข้อตรวจเอกสารประ
จำเรือจากนายเซ่ง ตัมประ
เสริฐผู้ควบคุมเรือ และจ

ท่านวรรณกรากเข้าจับ
มือ นายคอง ชัยนาม แล้ว
หันไปทักทายกับชายของ
ท่าน พร้อมกับ ทักทิดา
ท่านว่า ไตซุน เปนกอง
ในขณะเดียวกัน นายคอง
อภัยวงศ์ก็เข้าจับ มาตาม
อภัยวงศ์ก็ทักถามตาม แบบ
อย่างธรรมเนียมยุโรปปาก
ก็เปรยขึ้นว่า “คิดถึง เด็ก
จิ้ง” มีใครคนหนึ่งตะโกน
ขึ้นอก “แม่เจ้านายคอง
หลุดขึ้นเปนกอง” นาย
คองหันไปทักเจ้าของเสียง
“อ้าวสอนเอง อ้าว หา ซื่อ
ห ปดอม แก่ หุนอก มาให้
ลือด้วยอะ”
(มีต่อหน้า ๔)

สยามนิกร

THE SIAM NIKORN

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓๑๓ วันเสาร์ที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๙๐

ความอดอยากในความสมบูรณ์

คำที่กล่าวมาแต่ครั้งสมัยขุนรามคำแหงว่า เมืองไทย "ในนามปลาในนามข้าว" ซึ่งหมายถึงความอุดมสมบูรณ์นั้น แม้ในทุกวันนี้ ยังคงเป็นความจริงอยู่ เหตุอันเนื่องมาจากการขาดความอดอยากในบ้านเมืองของเราจึงดูไม่น่าเชื่อ และในสมัยที่ภาวะการเมืองกำลังผันผวนเช่นนั้น ได้มีผู้พยายามจะทำให้เข้าใจว่า เรื่องความอดอยากของคนไทยเป็นเรื่องที่ได้รับการปลุกปั่นลัทธิลัทธิกัน เพื่อความมุ่งหมายในทางการเมืองเท่านั้น แต่ตามความเป็นจริงนั้น ความอดอยากภายในบ้านเมืองของเราได้มีขึ้นแล้วจริง เป็นความอดอยากที่แปลกที่สุดในโลกคือ ความอดอยากในท่ามกลางความอุดมสมบูรณ์

ถ้าเปรียบเทียบฐานะในทางอาหาร กับประเทศอื่นๆที่หลายประเทศแล้ว เราต้องยอมรับว่าประเทศของเราขาดแคลนอาหารมากกว่าประเทศเหล่านั้นมาก แต่ปัญหาสำคัญว่าพลเมืองในประเทศของเราได้รับการดูแลไม่ทั่วถึงกัน และอยากจะกล่าวถึงระเบียบขั้นต้นของเราเองที่ดูดีในโลก ขอให้คิดดูว่าในจังหวัดพระนครและธนบุรี พลเมืองได้รับข้าวปันส่วนคนละ ๓๐๐ กรัมต่อวันซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมาก หนังสือพิมพ์เดอะนิวยอร์กเกอร์กล่าวว่า แม้คนกรุงเทพฯ การยังกำหนดให้บริโภคข้าวถึงวันละ ๒๐๐ กรัม แต่อาจจะมองว่าจำนวนนี้ปันส่วนที่กำหนดให้ ๓๐๐ กรัมต่อวันนั้นเป็นจำนวนเฉลี่ยของเด็กและผู้ใหญ่ ถึงกระนั้น การที่แต่ละคนจะได้รับข้าวครบจำนวนที่กำหนดให้ต่อวันนั้น ยังไม่เป็นไปได้เต็มที่ จำนวนข้าวที่ได้มาจึงบกพร่องทำให้ต้องหิวเขาพังตลาดมืด ยิ่งไปกว่านั้น ภาวการณ์ในต่างจังหวัด โดยเฉพาะทางภาคใต้ นั้นนับว่าร้ายแรงถึงขนาด บางจังหวัดพลเมืองได้รับปันส่วนคนละ ๕๐ กรัม ครึ่งเดือนซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่มียอดคนใดในโลกจะอาศัยเป็นเครื่องยังชีพอยู่ได้ แต่เป็นธรรมชาติของคนทุกคนจำเป็นต้องดิ้นรนเพื่อชีวิตของตน เมื่อไม่ทางจะได้ข้าวในราคาควบคุม ต้องเสาะแสวงหาในตลาดมืดซึ่งมีราคาแพง ส่วนผู้ที่มิอาจหาทรัพย์น้อยไม่มีความจำเป็นที่จะซื้อข้าวในตลาดมืดได้ ต้องเสาะแสวงหาอื่นเช่นเผือกมัน บักกอลยี่มาบรีโลก แทนข้าว พอประทังชีวิตไปวันหนึ่งๆ ด้วยวิธีนี้จึงยังไม่ปรากฏว่าคนอดอยากถึงตายมากมายในประเทศของเรา ใครบ้างที่เห็นได้ว่าภาวะเช่นนี้มิใช่ภาวะอันสุดแสนจะทนทานของประชาชน พลเมืองและปล่อยให้ไปโดยไม่คำนึง รัฐบาลที่มิมีความรับผิดชอบ ต่อสวัสดิภาพของประชาชนพลเมือง ย่อมจะนั่งดูด้วยอยู่ไม่ได้เป็นแน่ ในฐานะที่เป็นประเทศอุดมสมบูรณ์ แต่พลเมืองกลับมีฐานะในการกินอยู่เช่นนั้น เราจะมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร

ประเทศของเราซึ่งมีทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์จะต้องส่งข้าวให้สหประชาชาติ ทงนี้เพื่อประโยชน์ของประเทศของเราเองด้วยในการที่จะได้เงินตราต่างประเทศสำหรับซื้อสิ่งของที่เราขาดแคลนเข้ามาให้ประชาชนพลเมือง และวัตถุจำเป็นแก่การบำรุงประเทศ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นภาระหนักหน่วงอันสำคัญยิ่งของรัฐบาลที่จะต้อง (หน้า ๔)

ผู้บันทึกตนเอง

โก ก. ณ. ก.

— ๓ —

ขณะนั้น โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบกำลังอยู่ในระยะเวลาเริ่มก่อตั้ง และผู้ได้รับมอบหมายจากสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง ให้ดำเนินการจัดตั้งสถานศึกษาแห่งนี้คือ สมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงจัดการให้นายบันเปรี๊ญถวายตัวเป็นมหาดเล็ก และได้ให้ไปหัดเป็นครูอยู่ในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ เมื่อพ.ศ. ๒๔๒๖ ได้รับเงินเดือนเพียง ๑๖ บาท เวลานั้นเจ้าพระยาบวรสมัยอายุได้ ๒๒ ปี

บ้านพระยาบวรสมัย

โดยประเพณีซึ่งมีมาแต่โบราณ ผู้ที่ศึกษาอบรมอยู่ในพระบวรพุทธศาสนาจนได้เป็นเปรียญนั้น ย่อมได้รับเกียรติยกย่องในฐานะผู้ทรงความรู้ เมื่อได้ลาสิกขาบทออกมาแล้วจะเมื่ออายุกลางคนแล้วดี หากปรารถนาจะทำราชการ ก็โปรดพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ถวายตัวเป็นมหาดเล็กได้ และมักจะได้เป็นขุนนาง อยู่ในกรมลูกขุน กรมอาลักษณ์ และกรมราชบัณฑิต ๓ กรมนี้ และเมื่อถึงโรงเรียนหลวงเช่นโรงเรียนหลวงก็กลายเป็นแหล่งสำหรับพวกเปรียญลาพักคอยแหล่งหนึ่ง เพราะในชั้นต้นโปรดให้เลือกข้าราชการ กรมอาลักษณ์มาบรรจุในตำแหน่งครู

การที่เจ้าพระยา

บวรสมัยได้เข้ารับราชการในตำแหน่งครูโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบนั้นก็เป็นไปด้วยความสมัครใจของท่านเอง ขณะนั้นสมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิราช บรมนาถบพิตร ทรงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ไปศึกษาที่โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบด้วย และเจ้าพระยาบวรสมัยก็ได้เข้ารับเลือกจากสมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิราช บรมนาถบพิตร ให้เป็นครูสอนพระลูกเธอ ทั้งสี่พระองค์

ยายมราช สมควรไปทางราชการพลเรือน เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องอย่างยิ่ง.

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๗ สมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงได้เสด็จไปพระราชทานรางวัลนักเรียนในงานประจำปีโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ทรงพอพระราชหฤทัยในกิจการของโรงเรียน ทรงตั้งพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าพระยาบวรสมัยเป็นกรรมการโรงเรียน และเจ้าพระยาบวรสมัยก็ได้เข้ารับเลือกจากสมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิราช บรมนาถบพิตร ให้เป็นครูสอนพระลูกเธอ ทั้งสี่พระองค์

คราวข้ามรบเลื้อป่า

ผู้ที่เคยผ่านชีวิตครูมาแล้ว คงต้องยอมรับว่า การวางตัวของครูต่อลูกศิษย์นั้นเป็นของสำคัญและปฏิบัติให้เหมาะสมได้ไม่ยากนัก การวางตัวเป็นครูต่อสามัญชนก็ไม่ใช่เป็นการง่ายอยู่แล้ว ยิ่งเมื่อลูกศิษย์เป็นถึง

เมื่อพระยาบวรสมัย วิกตองส์รักษา งาม จังหวัดธนบุรี ออกไปเทศน์ ณ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยครอบครัวหอบกัก ในจังหวัดนั้นนั้นนั้นไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ นั้น ครั้นพระยาบวรสมัยจะกลับคืนกรมเทพพระมหานคร สามี ภรรยาหัวหน้าครอบครัวนั้นได้ถวายบุตรชายคนเล็กทูลถวาย ๒ ขวบ "ใส่เกล้าใส่กระหม่อม" เป็นลูกศิษย์มาด้วย พระยาบวรสมัยจึงได้พาไปศึกษาที่โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ และโดยลูกศิษย์บ้างว่า เด็กน้อยซึ่งถูก "ใส่เกล้าใส่กระหม่อม" ถวายพระมา มีมารยาทวิกลในตำแหน่งมหาอำมาตย์นายก และตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ได้รับยกย่องว่าเป็นอัจฉริยภาพผู้หนึ่ง ชั่วประวัติของบุคคลทั้งนี้ ย่อมควรแก่การศึกษา และสรรเสริญเป็นแบบอย่าง.

ชั้นพระเจ้าลูกเธอด้วย การวางตัวก็ต้อง ถ้าหากเป็นทูลเกล้าฯ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าพระยาบวรสมัย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ไปศึกษาที่โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบด้วย และเจ้าพระยาบวรสมัยก็ได้เข้ารับเลือกจากสมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิราช บรมนาถบพิตร ให้เป็นครูสอนพระลูกเธอ ทั้งสี่พระองค์

โปรดนายบัน สนิท สมหมุดทุกพระองค์ "นายบันเปรี๊ญ" ได้กลายเป็น "ขุนวิจิตรวงศ์" ขึ้นเมื่อปี ๒๔๒๘ อันเป็นปีที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงทรงตั้งพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าพระยาบวรสมัยเป็นกรรมการโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบเพียงคนเดียว ทางหนังสือไทยเกรงจะตีพิมพ์จึงจำต้องมีครูไทยติดตามไปถวายพระอักษร ณ ทวีปยุโรป โดยที่ทรงแต่งตั้งพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าพระยาบวรสมัยเป็นครูพระเจ้าน้องยาเธอ โดยเฉพาะไว้ว่า "ในไม่ช้าก็ตระหนัก

เมื่อสมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิราช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ไปศึกษาที่โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบด้วย และเจ้าพระยาบวรสมัยก็ได้เข้ารับเลือกจากสมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิราช บรมนาถบพิตร ให้เป็นครูสอนพระลูกเธอ ทั้งสี่พระองค์

ปรุ่งด้วยเฮโมโกลบิน อนุบายผิวขีด หรือเลียโลหิตไปเพราะเหตุหนึ่งเหตุใด เมื่อรับประทาน
ยาเฮโมโกลิน นี้แล้ว จะสดชื่นสมบูรณ์ยิ่ง ยาเฮโมโกลิน เป็นยาแก้โลหิตจางโดยเฉพาะ
รสหวานรับประทานง่าย จำหน่ายทั่วไป โปรดติดต่อ โยคีสถาน ลีพระยา พระนคร

